

# NASJONAL SAMLING

102170



M O T E F

Nasjonal

30/4-92

OVERTRAMP: FrU-plakaten som assosierer EF-motstanden med nazisme og rasisme bør sette en støkk i alle som deltar i EF-kampen.

## En vekker for alle

### KOMMENTAR

ERLING  
KJEKSTAD



**A**ldri så galt at det ikke er godt for noe: EF-plakaten fra Fremskrittspartiets ungdomsorganisasjon er et så avskrekkende forsøk på å forsøple EF-debatten at den ender opp som et lysende eksempel på hva vi for all del må unngå.

FrU har tent et blinkende varsellys som må få begge sider i EF-striden til å gå i seg selv. Begge parter har fått en støkk. Dette må ikke gjenta seg. Så kanskje kommer det noe godt ut av dette, tross alt. Kanskje kan vi håpe på en viss forsiktighet fra begge parter i tida som kommer.

Fred og fordragelighet om spillereglene er likevel for mye å håpe på. For selvsagt vil de to partene ofte være glødende uenige om hva som er usaklige argumenter i EF-striden. Det som føles både saklig og underbygd sett fra den ene siden, vil virke usaklig, tåpelig og provoserende for den andre.

For hva skal man egentlig si om Aps stortingsrepresentant Marit Rotnes, som overfor Adresseavisen hevder at «Senterpartiet spekulerer i folks uvitenhet»? Det er selvsagt slikt som får EF-motstanderne til å se rødt. Men, mange seriøse tilhengere vil nikke og si at slik er det.

Eller hva med EF-motstandere som i fullt alvor hevder at tilhenger-

ne pr. definisjon er landsforrædere, siden de vil la Grunnloven bli underordnet Roma-traktaten og overse ordene om at Norge er et «fritt udelelig rike»? Når de hører slikt, tenner EF-tilhengerne. Men igjen: Mang en seriøs EF-motstander vil hevde at slik er det.

For vår del vil vi gjerne skyte inn at begge disse to argumentasjonene etter vår mening er slag under beltestedet.

Men det FrU-saken ihvertfall har lært oss, er at man havner ut i det absurde dersom begge parter skal hefte for tidligere historiske varianter av sine ideer, eller for aktuelle versjoner som målbæres av ekstreme grupper. For nei-siden må det føles beklemmende når man assosieres med Le Pens ekstreme nasjonalisme og rasisme i Frankrike. For ikke å snakke om når Arne Myrdal anbefaler folk å stemme på Senterpartiet. Det er da man ber den gamle bønnen om «Gud bevare meg for mine venner, mine fiender skal jeg selv ta meg av».

Det er klart at med så mye djevleskap som opp gjennom historien er begått i den ekstreme nasjonalismens navn, så vil enhver som mener den nasjonale selvråderetten fortsatt er verdt å satse på, få en jobb å gjøre når det gjelder ideologisk grensegang.

Men om «nasjonalisme» er et mangfoldig begrep, så gjelder det sannelig også begrepet «Europeisk union». Og for å følge opp FrU: Sist man forsøkte å tre en fiks ferdig versjon av «et samlet Europa» nedover det norske folk, var faktisk i krigsårene.

I forbindelse med de siste dagers

debatt har vi bladd litt i avisa Folk og Land, gammelnazistenes organ. I et av de siste numrene framstilles SS-styrken, med sine avdelinger fra mange land, som et av de sterkeste utslagene man hittil har sett av felles-europeisk idealisme. Dette bare nevnt for å understreke hvor mye grums som kan graves fram dersom man følger opp FrUs eksempel, og trekker krigstidas historie inn i EF-debatten.

Og for all del: Det vil selvsagt være blodig urettferdig å sette dagens Europa-tilhengere i bås med de som engang kjempet for et tyskdominert nasjonalsosialistisk Europa. Man må i dag kunne kjempe for et liberalistisk EF, eller for et sosialdemokratisk EF, uten å måtte hefte for de mer eller mindre forskrudde versjoner av europeisk samarbeid og unionsversjoner som er blitt presentert opp gjennom historien.

Gro Harlem Brundtland vil nok også betakke seg for å bli slått i hartkorn med de EF-tilhengerne som nå buser så friskt fram i Fremskrittspartiets ungdom. Og da tenker vi ikke bare på valget av politiske virkemidler, men like mye på målene for den samfunnsutviklingen man ønsker å fremme via EF-medlemskapet.

Men det er selvsagt like blodig urettferdig å sette de som i dag kjemper for nasjonal selvråderett i bås med tidligere og nåværende ekstreme versjoner av nasjonalismen.

Derfor får begge parter nå dømme hverandre, og bekjempe hverandre, ut fra det de står for i dagens aktuelle norske situasjon. Man får avstå fra å mane fram spøkelser, enten de hentes fra historien eller annet steds. Det bør FrU nå ha lært oss.